

Ağrı

Bu körpənin gözlərində
Allahın adı ağlayır.
Üzündə ölən mələyin
Bir cüt qanadı ağlayır.

Ömrü çoxdan qocalıbdı,
Bir körpəlik borc alıbdı.
Bax, bir gözü Xocalıdı,
Ya Kərbəladı, ağlayır.

Xəbəri yoxdu Allahın,
Yasmağı düşübdü ahın.
Açılmayan bir sabahın
Ləzzəti, dadı ağlayır.

Ayaq üstə duran qəbir,
Dərdi gözlərinə təpir.
Əzrayılın qolunda bir
Ölüm saati ağlayır.

Yox dərini xəbər alan,
Tanrı yalan, bəndə yalan.
Dodağında sözsüz qalan
Bir lal bayatı ağlayır.

Dünya yoldu, o qarınca,
Heç baş qoymayıb balınca.
Gəlməyən bəxtin dalınca
Bütün həyatı ağlayır.

UNUDULMAQ

Bu ağacın dimdiyindəki
quşun yarpaqlamağı qədərdir
yarpaqların cəh-cəhi,
bunu eşitmir ağacın
ayağına dolaşan daş...
daşların öz qulağına taxdığı pambığı
hansı pambıqçı əkməşdi bir zaman,
kimsə fərqi düşünməz
o zamanlar ayrılıq sulayırdı
pambıq tarlalarını ,
sən onda Allahın göyde
olduğuna inanırdın,
göy üzü çox uzaq olsa da,
amma indi göy üzü yaxındı sənə
Allahı görmək ümidin
quşa dönüb uçub uzaqlara

sən Kəbə yolunda dəvə
kimi gövşəyirsən
yuxarıdakı ağacın budağına
qonmuş yarpağın sümüklərini...
quşlardan gözünü çək ,
qoy gözlərinin yarpaqları kölgə salsın
bir zaman pambıq tarlasında əllərini
unudub gedən qızın
gün altında ürəyi gedən arzusuna...

YAXIN GƏL

Ömür də gəldi, getdi,
Səndən xəbər çıxmadı.
Darıxmışam, adam yox,
Qaçıb həsrətin dadı.

Kirpiyimə söykənib,
Yarpaqladı payız? da.
Gülümsəyir göz yaşım,
İslanacaq? o qız da...

Yüyürür qabagımda,
Köynəyi qanlı ürək.
Mənim zavallı bəxtim,
Əllərini ver, gedək.

Qəlbimi unutmuşam,
Qalıb bir ay bənizdə.
Qağayılar uçuşur,
Gözümdeki dənizdə.

Günləri məktub kimi,
Hər gün oxuyur əcəl.
Pıçıldayır bu şeir:
Allah, bir az yaxın? gəl.

EŞQ

İtalyan sonet variantı

Bu gün doluxsunub xatirələr də,
Həsrətdən islanıb yolların üzü.
Donub dodağında ümidin sözü,
Arzular qərq olub kədərə, dərdə.

Həyatım üşüyür sənsiz bu yerdə,
Sönüb gedişlə bəxtimin közü.

İntizar qoxuyur sevgimin gözü,
Gecikir ömrümə doğan səhər də.

Qərib qəm küləyi ruhumda əsər,
Gəl, uzun saçını sinəm üstə sər.
Könül məhəbbətlə qoy cəlvələnsin.

Sevda bağçasında güllər təzə-tər,
Eşqin əlləriylə bircəsinə də,
Vüsal qoxusuna ürək bələnsin.

ÇÖL ESKİZLƏRİ

Bu çölün düzündə
quşların səsinə
kətana çəkə bilmədim...

Küləyin saxta təbəssümündən
barmaqlarım üşüdü...
Ovcumdakı su kimi
üstümə dağıldı sükut...
Gözlərim rəngləri
naxış-naxış dinləməkdə...

Rənglər sərçə balası kimi
dənlədi baxışlarımı...
Daşların oxuduğu
müğəmin üzündəki
şəh damcıları kətanı islatdı...
Lənət şeytana,
həqiqət ağlamağa vaxt tapdı,
bu çölün düzündə...

Rəssam olmadan
ölmək
böyük dərddir, cənab Əzrayıl...
Nə yaxşı
rənglərin edam olduğu yerdə
hələ də papağını
çıxarıb keçir AZADLIQ sözü...

PƏNCƏRƏ

Şeir gözlüm, misra-misra susursan,
Tək sən idin məni xəbər alanım.
Kimə lazım sənsiz qalan bu ömür,
Şeir-şeyr qoy başına dolanım.

Mənim səni untdugum zamanın,
Üzündəki qızartını oxu sən.
Bu həsrətin əllərinə yaxşı bax,
Orda eşqin varı mənəm, yoxu sən.

Bir mələksən, ömrün şeir qoxulu,
Səni sevən bir dəlini bağışla.
Payız gəlib, doluxsunub ümidim,
Adın üstə yağır soyuq yağışlar...

Göz yaşından köynək geyən sevginin,
Ürəyinə kim dəyibdi, bilirəm.
Mən Allahın imzasını götürüb,
Öpə-öpə yazısını silirəm.

Məhəbbəti ucuzlaşan dünyada,
Düz çevirdim mən adının başına.
Gözlərimin pəncərəsi üşüyür,
Od vur səbrin qurusuna, yaşına.

Keçib getmir gözlərimin buludu,
Göz yaşlarımda dərdim üstə çətirdi.
Bu ömürdən çoxdan çıxıb gedərdim,
Yaşamağım tək cə sənə xətdirdi.

TƏBƏSSÜM

Sən də çıxıb gedərsən,
Günlərin bir günündə.
Arxanca asta-asta ,
Dadı qaçar günün də...

Qanayan yarasına
Qəlbim adını bağlar.
Ayrılığın çiyinə
Başını qoyub aglar.

Ümidin ayaqları
Yollarda don vuracaq.
Həsrət göz yaşlarımla
Saatını quracaq.

Alnımın qırışında
Başlayar qar çovğunu.
Varaqlar misra-misra
Qaçıracaq yuxunu...

Gör neçə çiklənib,
Səsimin təbəssümü.
Belə başlayır, gülüm,
Ömrün həsrət mövsümü...